

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Primljeno: 18-12-2019		
Prilog	Wapostadno	Poštom
Klasa: UP/II-034-02/19-01/475		
Ur. broj: 383-01/19-22		

Poslovni broj: UsII-559/19-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanche Turić, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i mr. sc. Mirjane Juričić, članova vijeća te sudske savjetnice Matee Milolože, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja 4 helix j.d.o.o., Novi Vinodolski, Primorska ulica 6, zastupan po direktoru Alenu Rubčiću, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, kojeg zastupa predsjednica Maja Kuhar, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Ministarstva uprave, Zagreb, Masarykova 63 i Instituta IGH d.d., Janka Rakuša 1, Zagreb, kojeg zastupa predsjednik uprave Oliver Kumrić, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 11. prosinca 2019.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/19-01/475, urbroj: 354-01/19-17 od 8. srpnja 2019.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika, klasa: UP/II-034-02/19-01/475, urbroj: 354-01/19-17 od 8. srpnja 2017. odbijena je žalba tužitelja kao neosnovana i zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka.

Tužitelj je protiv naprijed navedenog rješenja podnio tužbu Upravnog sudu u Rijeci dana 30. srpnja 2019., te se Upravni sud u Rijeci, rješenjem, poslovni broj: 5 UsI-1052/19-2 od 19. kolovoza 2019. oglasio nenadležnim i predmet ustupio ovom Sudu, koji je stvarno nadležan za postupanje po tužbu sukladno odredbi članka 434. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, 120/16. – ZJN).

Tužitelj tužbom osporava rješenje tuženika i u bitnome ističe kako ponuda odabranog ponuditelja ne udovoljava uvjetima tehničke i stručne sposobnosti iz točke 4.3.1 dokumentacije o nabavi, kojom je propisano da gospodarski subjekt mora dokazati da je u godini u kojoj je započet postupak javne nabave i tijekom tri godine koje prethode toj godini uredno izvršio najmanje jednu uslugu, a najviše tri koje su iste ili slične predmetu nabave, a čija je ukupna vrijednost minimalno u visini 1.100.000,00 kn bez PDV-a. Navodi da je odabrani ponuditelj dostavio popis jedne usluge koja je izvršena u razdoblju od 18. rujna 2008. do 28. veljače 2018. Tužitelj smatra da iz navedene odredbe točke 4.3.1. dokumentacije proizlazi da su usluge morale biti izvršene, a ne pružene u referentom razdoblju jer dovršenje usluge nije isto što i izvršenje. Smatra da je tuženik pogrešno postupio kada je odbio njegovu žalbu, odnosno pogrešno je zaključio da je naručitelj opravdano prihvatio i vrednovao

podatke koji se odnose na znatno dulje razdoblje (2008. -2018) od referentnog razdoblja. Tužitelj nadalje navodi da potvrde (točka 6.8.) kojima se dokazuje da stručnjaci udovoljavaju uvjetima iz dokumentacije moraju biti dostavljene ili od naručitelja ili od poslodavca stručnjaka kog kojeg je bio zaposlen u vrijeme pružanja usluge i jedino su oni mogli davati pismena pojašnjenja u vezi s istim. Unatoč tome, naručitelj prihvaća pojašnjenje sporne potvrde od odabranog ponuditelja umjesto izdavatelja potvrde. Smatra da je neprihvatljivo pojašnjene tuženika da takav propust nije od utjecaja na valjanost odluke jer da tužitelj nije osporio broj projekata navedenih u potvrdi. Navodi kako to nije točno te ujedno ističe kako valjanost potvrde ne ovisi o tome je li ju osporio drugi ponuditelj već o tom je li sadržavala sve podatke. Iz navedenih razloga predlaže ovom Sudu da uvaži žalbu i poništi osporeno rješenje utvrdi da je tužba osnovana, da tužitelj ima pravo na naknadu troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 10.000,00 kuna te da poništi odluku o odabiru i predmet vrati naručitelju na ponovni postupak.

Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnome ističe kako tužitelj u tužbi neosnovano polemizira pojmovima „izvršeno i dovršeno“ te njegovo tumačenje da je potrebno da su predmetne usluge započete i dovršene unutar referentnog razdoblja (2016. do 2019.) ne proizlazi iz navedene dokumentacije o nabavi. Navodi da je odabrani ponuditelj dostavio dokaz iz kojeg proizlazi da je ugovorna obveza ispunjena 28. veljače 2018., unutar referentnog razdoblja pa je naručitelj prihvatio navedeni dokaz u skladu s uvjetima i zahtjevom iz dokumentacije o nabavi. Smatra neosnovanim i navod tužitelja da je dokaz (potvrdu) iz odabrane ponude, na kojem se temelji bodovanje ponude, mogao pojašnjavati isključivo bivši poslodavac stručnjaka (SAFU), kao izdavatelj sporne potvrde, a ne sam odabrani ponuditelj. Tuženik se poziva na odredbu članka 293. ZJN-a 2016. i ističe kako je u ovom slučaju bila obveza ponuditelja da odgovori naručitelju na njegov zahtjev od 8. travnja 2019. i pojasni sporan dokaz i nadopuni ga informacijama/podacima, što je odabrani ponuditelj i učinio. Naručiteljev zahtjev za otklanjanje nedostataka u dokazu nije bio upućen SAFU-u, što nije niti mogao prema članku 293. ZJN-a 2016., stoga je neosnovan tužiteljev navod da je SAFU bio jedini ovlašten pojasniti, odnosno nadopuniti dokaz (potvrdu) podacima. Ističe kako se o tim prigovorim očitovao u rješenju pa predlaže da se odbije tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba Ministarstvo uprave u odgovoru na tužbu u bitnome navodi da je odabrani ponuditelj dostavio dokaz da izvršena usluga ulazi u referentno razdoblje. Nadalje navodi da dostavljene potvrde gospodarskog subjekta za ključne stručnjake koji su se ocjenjivali u okviru ekonomski najpovoljnije ponude, nisu sadržavale sve elemente koji su propisni dokumentacijom o nabavi te je poštujući načela javne nabave, jednakog tretmana te načelo transparentnosti, od gospodarskog subjekta zatražio pojašnjenje ponuda iz članka 293. stavka 1. i 2. ZJN. Napominje kako je zatražio pojašnjenje dostavljene potvrde, a ne upotpunjavanje kako tužitelj navodi u svojim navodima. Navodi kako je pojašnjenjem tražio ono što je propisano dokumentacijom, a vezano je uz minimalan sadržaj potvrde koja se dostavlja kao dokaz stručnog iskustava stručnjaka, s obzirom da se boduje broj projekata te smatra da je na taj način izbjegnuto pregovaranje. Navodi kako ostaje kod svojih navoda iz odgovora na žalbu.

Zainteresirana osoba Institut IGH d.d. u odgovoru na tužbu u bitnome navodi kako naručitelj u dokumentaciji o nabavi nije propisao da je izvršavanje usluge moralo započeti u navedenom razdoblju koje tužitelj navodi. Smatra da je iz svega navedenog vidljivo da je odabrani ponuditelj ispunio uvjete tehničke i stručne sposobnosti kako je to propisano točkom 4.3.1 dokumentacije o nabavi. Nadalje navodi da potvrda koja je potpisana od strane naručitelja – poslodavca stručnjaka kod kojeg je stručnjak bio zaposlen u vrijeme kada je

pružao usluge sadrži sve elemente potrebne za ocjenu stručnog iskustva stručnjaka, sukladno kriteriju za odabir iz točke 6.8 dokumentacije o nabavi te je nedvojbeno kako stručnjak posjeduje iskustvo dostatno za dodjelom maksimalnog broja bodova po predmetnom kriteriju. U odnosu na pojašnjenje dostave podataka u odnosu na navedeni kriterij navodi da je naručitelj od odabranog ponuditelja tražio samo naziv tvrtke i adrese pružatelja usluga za projekte navedene u dostavljenoj potvrdi. Stoga smatra navode tužbe neosnovanima.

Odgovor na tužbu tuženika i zainteresiranih osoba dostavljen je tužitelju u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS).

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (članak 55. stavak 3. ZUS-a) ovaj Sud ocjenjuje tužbeni zahtjev tužitelja neosnovanim.

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je Ministarstvo uprave, kao naručitelj 14. siječnja 2019. objavio u elektroničkom oglasniku javne nabave (EOJN) poziv za nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2019-S 0F2-0000902, predmet nabave: usluga upravljanja projektom i administracije u projektu, „Uvođenje sustava upravljanja kvalitetom u javnu upravu RH“. Nakon provedenog postupka pregleda i ocjene ponuda, naručitelj je donio odluku kojom je kao najpovoljniju odabrao ponudu IGH Business Advisory Service d.o.o. Tužitelj je na navedenu Odluku izjavio žalbu koju je tuženik odbio kao neosnovanu nalazeći da nisu utvrđene nepravilnosti u postupku odabira ponude i donošenja odluke o odabiru.

Tužitelj i u tužbi ističe da ponuda odabranog ponuditelja ne udovoljava uvjetima tehničke i stručne sposobnosti propisane točkom 4.3.1. dokumentacije o nabavi, jer odabrani ponuditelj nije dostavio dokaz da je izvršio usluge u referentnom razdoblju.

Točkom 4.3.1. dokumentacije o nabavi (popis usluga izvršenih u godini u kojoj je započet postupak javne nabave i tijekom tri godine koje prethode toj godini) propisano je da gospodarski subjekt mora dokazati da je u godini u kojoj je započeo postupak javne nabave i tijekom tri godine koje prethode toj godini uredno izvršavao najmanje jednu uslugu, a najviše tri koje su iste ili slične predmetu nabave, a čija je ukupna vrijednost minimalno u visini 1.100.000,00 kn bez PDV-a

Iz ponude odabranog ponuditelja proizlazi da se za dokazivanje tehničke i stručne sposobnosti oslonio na gospodarskog subjekt IGH d.d. Zagreb koji je dostavio dokument (Popis glavnih usluga) iz kojeg je vidljivo da je usluga izvršena u razdoblju od 18. rujna 2008., do 28. veljače 2018.

Imajući na umu naprijed navedenu odredbu članka 4.3.1. dokumentacije o nabavi kao i dostavljeni popis usluga, osnovano tuženik smatra da je odabrani ponuditelj dostavio dokaz iz kojeg proizlazi da je ugovorna obveza ispunjena 28. veljače 2018., dakle unutar referentnog razdoblja pa je neosnovan navod tužitelja da su predmetne usluge morale biti započete i dovršene unutar referentnog razdoblja tj. samo u razdoblju 2016. do 2019. godine.

Nadalje, ne može se ocijeniti osnovanim ni navod tužitelja da odabrani ponuditelj nije dostavio dokaza iskustva za stručnjaka. Točkom 6.8. dokumentacije o nabavi (kriterij za odabir ponude) propisano je da kao dokaz iskustva stručnjaka ponuditelj u ponudi dostavlja i potvrde kojima se dokazuje da stručnjaci iz točke 4.3.2.a i 4.3.2b zadovoljavaju kriterije koji su sastavi dio ponude ponuditelja. Potvrde moraju biti potpisane ili od naručitelja kod kojeg je stručnjak radio na određenom projektu ili od poslodavca stručnjaka kod kojeg je stručnjak bio zaposlen u vrijeme kada je pružao usluge. Svaka potvrda mora sadržavati minimalno naziv tvrtke i adresu naručitelja/ druge ugovorne strane/investitora, kontakti kod naručitelja/druge ugovorne strane/investitora u svrhu provjere podataka iz potvrde, naziv tvrtke i adresa

pružatelja usluge, predmet ugovora te ime i prezime stručnjaka i njegova pozicija na izvršenju ugovora, aktivnosti koje je stručnjak imao u izvršenju ugovora.

Tuženik je uvidom u ponudu odabranog ponuditelja utvrdio kako je za potrebe bodovanja po kriteriju ključnog stručnjaka 1 dostavio Potvrdu poslodavca za predloženog stručnjaka Domagoja Šimunovića, izdanu od SAFU 8. siječnja 2018. sa podacima o sjedištu i kontaktu izdatelja. Nadalje u navedenoj potvrdi navedeno je osamnaest projekata za koje je navedena pozicija i aktivnosti koje je stručnjak imao u izvršenju ugovora, naziv projekta koji su predmet ugovora, vrijednost ugovora i okvirno razdoblje izvršenja ugovora. Iz zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda proizlazi da je naručitelj dopisom od 8. travnja 2019. pozvao odabranog ponuditelja da dostavi i podatke o nazivima tvrtke i adresama pružatelja usluge za projekte navedene u dostavljenoj potvrdi te je odabrani ponuditelj dostavio dopis 12. travnja 2019. u kojem dostavlja nazive i adrese pružatelja usluga za projekte navedene u dostavljenoj potvrdi za ključnog stručnjaka 1 -voditelj ugovora Domagoj Šimunović.

Tuženik je detaljno u obrazloženju rješenja naveo zašto smatra da se navedeno postupanje naručitelja prilikom primjene instituta pojašnjenja ponude iz članka 263. ZJN ne može se smatrati nezakonitim te da isto ne predstavlja pregovaranje s kriterijima za odabir ponude, budući je odabrani ponuditelj u dostavljenom pojašnjenju predmetnu potvrdu pojasnio s traženim podacima pri čemu nije mijenjao podatke koji se odnose na projekte navedene u Potvrdi dostavljenoj uz ponudu. Nadalje, odabrani ponuditelj postupio je po zahtjevu naručitelja koji mu je i bio upućen te mu je bila obveza odgovoriti na traženje naručitelja pa se i prema ocjeni ovoga Suda navodi tužbe koji su istovjetni navodima žalbe ne mogu ocijeniti osnovanim.

Prema ocjeni ovoga Suda osporeno rješenje doneseno je u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika koji je za svoju odluku naveo pravno relevantne razloge, obrazložene u smislu članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku pa ovaj Sud nije našao osnovanim navode tužitelja.

Trebalo je stoga temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu 11. prosinca 2019.

Predsjednica vijeća
Blanša Turić, v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić